

[Domov](#) > ... > [Družinske Zadeve In Dedovanje](#) > [Zakonita Selitev V Tujino Z Otroki](#) > [Germany](#)

Zakonita selitev v tujino z otroki

Vsebino zagotavlja

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Nemčija

1 V katerih primerih lahko eden od staršev zakonito premesti otroka v drugo državo brez soglasja drugega starša?

Vprašanje, kje bi moral otrok živeti stalno, je urejeno s pravnimi pravili o pravici do določitve otrokovega prebivališča in je tako del dejanskega varstva in vzgoje otroka (člen 1631(1) nemškega civilnega zakonika (*Bürgerliches Gesetzbuch* – BGB)), ki tako kot skrb za otrokovo premoženje spada na področje starševske odgovornosti na podlagi člena 1626(1) civilnega zakonika.

Če ima starševsko odgovornost le eden od staršev in ima zato pravico določiti otrokovo prebivališče, ne potrebuje soglasja drugega starša pri odločanju o tem, kje bo otrok živel, pa tudi o tem, ali naj se otrok premesti v drugo državo.

Če imata starševsko odgovornost oba starša, se morata o tem, ali naj se otrok premesti v drugo državo, odločiti skupaj. To vprašanje je namreč – za razliko na primer od kratkega dopusta v sosednji evropski državi – zadeva znatnega pomena v smislu prvega stavka člena 1687(1) civilnega zakonika, za katero je potrebno sporazumno soglasje obeh staršev.

Vendar pa lahko sodišče za družinske zadeve na zahtevo prenese starševsko odgovornost v zvezi z določenimi vprašanji – in s tem na primer pravico do določitve otrokovega prebivališča – le na enega od staršev (glej člen 1671(1) civilnega zakonika). Tudi v tem primeru – tudi če starševsko odgovornost v drugih zadevah skupaj izvršujeta oba starša – se lahko starš samostojno in brez soglasja drugega starša odloči o otrokovem prebivališču in s tem o premestitvi otroka v drugo državo.

2 V katerih primerih je za premestitev otroka v drugo državo nujno soglasje drugega starša?

Soglasje drugega starša za otrokovo selitev v tujino je potrebno, če starševsko odgovornost (ali vsaj pravico do določitve otrokovega prebivališča) skupaj izvršujeta oba starša (glej tudi odgovor na vprašanje št. 1).

3 Kako je mogoče otroka zakonito premestiti v drugo državo, če drugi starš za premestitev ne da potrebnega soglasja?

Premestitev otroka v drugo državo je zakonita, če lahko starš, ki se želi preseliti skupaj z otrokom, o tem odloči sam, na primer zato, ker ima izključno starševsko odgovornost ali vsaj izključno pravico določiti otrokovo prebivališče (glej tudi odgovor na vprašanje št. 1).

Če pa starša skupaj izvršujeta starševsko odgovornost, vendar imata glede otrokove selitve v tujino različna mnenja in ne moreta doseči dogovora, lahko vsak od njiju pri sodišču za družinske zadeve vloži zahtevo, da mu v skladu s členom 1628 civilnega zakonika dodeli pravico do odločanja o selitvi. Sodišče mora nato odločiti v skladu z otrokovo koristjo ter pri tem upoštevati posebne okoliščine in možnosti ter zakonite interese zadevnih

strank (člen 1697a civilnega zakonika).

Poleg tega lahko eden od staršev, ki ne živi skupaj z drugim, pri sodišču za družinske zadeve na podlagi člena 1671(1) civilnega zakonika tudi vloži zahtevek, da se mu dodeli izključna starševska odgovornost ali starševska odgovornost v zvezi z določenim vprašanjem, na primer v zvezi s pravico do določitve otrokovega prebivališča. Sodišče bo zahtevku ugodilo, če se drugi od staršev strinja (razen če se otrok, ki je star vsaj 14 let, s tem ne strinja), ali če bo (delni) odvzem skupne starševske odgovornosti ali (delni) prenos starševske avtoritete na vložnika verjetno v največjo otrokovo korist. Če sodišče ugodí zahtevku, lahko starš prosto odloča o tem, kje bo otrok živel.

4 Ali za začasno premestitev (npr. dopust, zdravstvena oskrba itn.) in za trajno premestitev veljajo ista pravila? Priložite ustrezne obrazce za soglasje, če ti obstajajo.

Starš, ki ima izključno starševsko odgovornost ali izključno pravico določiti otrokovo prebivališče, lahko svojega otroka za krajši čas kadar koli odpelje v tujino.

Vendar morajo starši s skupno starševsko odgovornostjo o tem načeloma odločati skupaj (člen 1627 civilnega zakonika). Če imata starša skupno starševsko odgovornost, vendar živita ločeno, morata skupaj odločiti, ali je načrtovano potovanje vsakodnevna zadeva ali zadeva znatnega pomena (prvi stavek člena 1687(1) civilnega zakonika). Tisti od staršev, s katerim otrok običajno živi, ima pravico samostojno odločati o vsakodnevnih zadevah (drugi stavek člena 1687(1) civilnega zakonika). V skladu s četrtrim stavkom člena 1687(1) civilnega zakonika lahko drugi starš – kadar otrok s soglasjem drugega starša ali na podlagi sodne odločbe živi pri njem – sam odloča o dejanskem varstvu in vzgoji otroka, npr. o tem, kaj otrok sme jesti ali kdaj gre lahko spat. V zakonodaji ni opredeljeno, katere zadeve so znatnega pomena in katere so vsakodnevne zadeve oziroma zadeve dejanskega varstva in vzgoje otroka. O tem se odloča glede na posebne okoliščine posameznega primera. Načeloma se lahko torej tako starš, pri katerem otrok običajno živi, kot tudi starš, ki ima pravico do stikov z otrokom, samostojno odločata glede začasnih počitniških potovanj v tujino, če to ne pomeni potovanja na območja, ki predstavljajo posebno tveganje za otroka, kot so oddaljena območja, območja brez ustrezne zdravstvene oskrbe ali območja s političnimi nemiri. Vendar mora starš, ki ima pravico do stikov z otrokom, vnaprej obvestiti starša, ki je otrokov glavni skrbnik, o namembnem kraju potovanja.

Tisti od staršev, ki nima starševske odgovornosti, nima pravice odločati o tem, kje bi moral otrok živeti. Vendar pa ima ta starš v skladu s členom 1687a civilnega zakonika v času, ko ima stik z otrokom, tudi pravico samostojno odločati glede vprašanj, ki se nanašajo na dejansko varstvo in vzgojo otroka.

Zadnja posodobitev: 04/03/2026

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.